

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ايمان جي حفاظت

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نماز کان بعد حمد و ثنا ۾
دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ واري کي فرمايائون: دُعا گهر، قبول ڪئي ويندي، سُوال
ڪر، ڏنو ويندو. (سنن النسائي، ڪتاب السهو، باب التمجيد... الخ، ص ۲۲۰، حديث: ۱۲۸۱)

میری زبان تر رہے ذکر و دُرود سے بے جا ہنسون کبھی نہ کروں گفتگو فضول
صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ٻڌڻ جون نيتون

حديثِ پاڪ ۾ آهي: اَلنَّبِيَّةُ الْحَسَنَةُ تُدْخِلُ صَاحِبَهَا الْجَنَّةَ سِجِي نيت ٻانهي کي جنت ۾
داخل ڪري ڇڏيندي آهي. (1)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! سنين سنين نيتن سان ثواب وڌي ويندو آهي. اچو!
بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا، مثال طور نيت
ڪريو! ❀ رضاءِ الهي جي لاءِ مڪمل بيان ٻڌندس ❀ آڏ سان ويهندس ❀ بيان

۱... مسند فردوس، جلد: 4، صفحہ: 305، حديث: 6895.

دروان سُستي کان بچندس ❁ پنهنجي اصلاح جي لاءِ بيان بُدندس ❁ جيڪو بُدندس، اهو ٻين تائين پهچائڻ جي ڪوشش ڪندس. انشاءَ الله الڪريم!

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”عيون الحڪايات“ جو تعارف

پيارا پيارا اسلامي پائرو! نيڪ سيرت ماڻهن جي عظمت دل ۾ ويهارڻ، انهن جي سيرت تي هلڻ جو شوق ۽ جذبو وڌائڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه پن جلدن تي مشتمل ڪتاب ”عيون الحڪايات“ شايع ڪيو آهي جنهن جو مطالعو نهايت مفيد آهي. هن ڪتاب ۾ بزرگانِ دين جي خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ ۽ عبادت ۽ رياضت جا نرالا واقعا، دين اسلام جي خاطر ڏنيون ويندڙ قربانين جو تذڪرو، شرم ۽ حياءُ، صدق ۽ خيرات مصيبن تي صبر جي حيرت ۾ وجهندڙ حڪايات ۽ ان جي علاوه اهم معلومات تي مشتمل هي ڪتاب اڄ ئي مڪتبه المدينه جي بستي تان هديو ڏئي طلب فرمائي پاڻ به هن جو مطالعو ڪريو ۽ ٻين اسلامي پائرن کي به هن جي ترغيب ڏياريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي پڙهي به سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (download) ۽ پرنٽ آؤٽ (print out) به ڪري سگهجي ٿو. اچو! هن ڪتاب مان هڪ نهايت پياري حڪايت ٻڌون ٿا.

فرعون جي ڌيءَ جي خادم

منقول آهي ته هڪ عبادت گذار نيڪ خاتون کي فرعون جي ڌيءَ پنهنجي خادم طور رکيائين، اها نيڪ خاتون پنهنجي حيثيت مطابق ڏينهن رات ان جي خدمت ڪندي رهي، هڪ ڏينهن اها نيڪ عورت فرعون جي ڌيءَ جي مٿي ۾ ڪنگهي (Comb) ڪري رهي هئي ته ان دوران ان خاتون جي هٿان مان ڪنگهي ڪري پئي، ته ان نيڪ سيرت عورت جي زبان مان اوچتو ”سَخِنَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ“ جي صدا بلند ٿي، فرعون جي ڪافره ڌيءَ جڏهن اهو آواز ٻڌو ته چيائين: ڇا تو

منهنجي پيءُ فرعون جي ساراھ ڪئي آهي؟ ان مؤمنه جواب ڏنو: نه! بلڪ مون ته ان پاڪ پروردگار جي پاڪي بيان ڪئي آهي جيڪو منهنجو، تنهنجي پيءُ فرعون جو ۽ سموري ڪائنات جو خالق آهي، عبادت جي لائق صرف اها ئي ”وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ“ ذات آهي. هن مؤمنه جي ايمان پري گفتگو ٻڌي فرعون جي ڌيءَ چيائين: مان تنهنجي باري ۾ پنهنجي والد کي ٻڌائينديس ته تون ان کي خدا نٿي مڃين. عورت چيائين: بيشڪ ٻڌاءُ.

پوءِ ان پنهنجي پيءُ فرعون کي ان عورت جي باري ۾ سڀ ڪجهه ٻڌايو، اهو ٻڌي فرعون، نيڪ سيرت مؤمنه کي پاڻ وٽ گهرايو ۽ چيائين: مون ٻڌو آهي ته تون مون جي علاوہ ڪنهن ٻي کي خدا مڃين ٿي، تنهنجي سلامتي هن ۾ آهي ته تون ان نئين مذهب کي ڇڏي منهنجي عبادت ڪر ۽ مون کي ئي خدا مڃ، نه ته توکي دردناڪ سزا ڏني ويندي. عورت چيائين: توکي جيڪو ڪرڻو آهي ڪري وٺ، مان ڪڏهن به ڪفر ڏانهن نه موٽنديس. فرعون جڏهن هن نيڪ سيرت عورت جي ايمان افروز گفتگو ٻڌي ته گهڻي ڪاوڙ آئي ۽ تامي جي ديڳ ۾ تيل گرم ڪرڻ جو حڪم ڏنو. جڏهن تيل گهڻو تهڪڻ لڳو ته ان جي ٻار کي ٽهڪندڙ تيل ۾ وجهي ڇڏيو، ڪجهه ئي دير ۾ ٻار جون هڏيون تيل تي ترڻ لڳيون. ظالم فرعون، عورت کي چيائين: ڇا تون مون کي خدا مڃين ٿي؟ ان چيو: بلڪل نه، منهنجو رب اهو ئي آهي جيڪو تمام جهانن جو خالق ۽ مالڪ آهي. فرعون هڪ هڪ ڪري ان جي تمام ٻارن کي ٽهڪندڙ تيل ۾ وجهي ڇڏيو پر ان باهت صابره ۽ شاکره عورت پنهنجو ايمان نه ڇڏيو.

فرعون جڏهن ڏٺو ته اها عورت ڪفر ڏانهن اچڻ لاءِ تيار نه آهي ته ان ظالم پنهنجن سپاهين (Guards) کي حڪم ڏنو: هن کي به هن جي ٻارن وانگر تيل ۾ وجهو! سپاهي جڏهن ان کي کڻي ويڃڻ لڳا ته فرعون چيائين: جيڪڏهن تنهنجي ڪا آرزو هجي ته ٻڌاءُ، چيائين: ها، منهنجي هڪ خواهش آهي جيڪڏهن ٿي سگهي ته اهو ڪجان جو جڏهن مون کي تيل جي ٽهڪندڙ ديڳ ۾ وڌو وڃي ۽

منهنجو سمورو گوشت سڙي وڃي ته ان ديڳ کي شهر جي دروازي تي موڪلجان اتي منهنجي هڪ جهوپڙي آهي ديڳ ان ۾ رڪرائي جهوپڙي ڪرائي ڇڏجان ته جيئن اسان جو گهر ئي اسان جي لاءِ قبرستان بڻجي وڃي. فرعون چيائين: نيڪ آهي، تنهنجي هن خواهش کي پورو ڪرڻ اسان جي ڏمي آهي. پوءِ هن جرئت مند مؤمنن کي تهڪندڙ تيل ۾ وجهي ڇڏيائين ڪجهه ئي دير بعد ان جون هڏيون به تيل جي سطح تي ترڻ لڳيون.

رسول اڪرم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايائون: شبِ معراج، مون هڪ بهترين خوشبو سونگهي ته پڇا ڪئي: اي جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ! اها خوشبو ڪهڙي؟ چيائين: فرعون جي ڏيءَ جي خادم ۽ ان جي ٻارن جي خوشبو آهي. (ڪنز العمال، ڪتاب الفضائل، باب في فضائل من ليسوا... الخ، جزء ۱۲، ۱۰/۷، حديث: ۳۷۸۳۳، ملقطاً و ملخصاً) (عيون الحڪايات، حصه دوم، ۱۲۱-۱۲۲)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سَيِّدِنَا اللهُ! پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ڪيتري پياري حڪايت ٻڌي اسان! ان مؤمنه، صابره ۽ شاکره عورت جو ڪيترو نه ايمان پختو هو جو پنهنجي اکين آڏو پنهنجي جگر جي ٽڪرن کي هڪ هڪ ڪري شهيد ٿيندين ڏنائين، پر پوءِ به ان جي ايمان جي پختگي ۾ ڪا ڪمي نه آئي، ٻارن سميت پاڻ پنهنجي جان ڏئي ڇڏي پر ايمان جي دولت هتان نه وڃڻ ڏني. يقيناً جن کي ايمان جو قدر معلوم هوندو آهي اهي ڪنهن به قيمت تي گهڙي ڪن لاءِ به ايمان نٿا ڇڏين، انهن کي دين ۽ ايمان خاطر سر ڪٽائڻ ۾ لذت محسوس ٿيندي آهي. الله پاڪ جي بارگاه ۾ جان ڏيڻ انهن کي محبوب هوندو آهي، انهن جو ايمان ايترو مضبوط هوندو آهي جو دنيا جي ڪا طاقتور شيءِ انهن جي دل کي ايمان کان خالي نٿي ڪري سگهي. جڏهن ته ان نيڪ سيرت ماڻهن تي الله پاڪ جي انعام ۽ اڪرام جون نوازشون ٿينديون آهن، مرڻ کان بعد به انهن جي قبرن مان خوشبوئون اينديون آهن. افسوس! صد افسوس! هن دور ۾ ايمان تي قائم رهڻ گهڻو مشڪل ٿي چڪو آهي ڪجهه نادان ٻاهرين ملڪ (Overseas) وڃي مال دولت ڪمائڻ جي لالچ ۾ پنهنجي ويزا فارم تي پنهنجو پاڻ کي ڪوڙ سوڙ غير

مسلم لکرائيندا آهن ۽ پاڻ کي جهنم جي گهري کڏ ۾ اڇلائيندا آهن.

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** پنهنجي ڪتاب ”ڪفر به ڪلمات جي باري ۾ سوال جواب“ ۾ اهڙن ماڻهن بابت حڪم بيان ڪندي لکن ٿا: (ائين ڪرڻ) ڪفر آهي. ڪي ماڻهو جيڪي قرض لاهڻ ۽ تنگدستي کان بچڻ يا دولت جي زيادتي جي لاءِ ڪافرن وٽ نوڪري خاطر يا ويزا فارم تي يا ڪنهن طرح رقم وغيره جي بچت جي لاءِ درخواست تي پاڻ کي ڪنهن به ڪافر و مُرتد گروھ جو ”فرد“ لکندا يا لکرائيندا آهن انهن تي حڪم ڪفر آهي.

(ڪفر به ڪلمات جي باري ۾ سوال جواب، ص ۲۵۳)

يالي کرايى عنايت
تجھ سے عطار کي التجاء ہے
ديءَ ايمان پر استقامت
يا خدا تجھ سے ميرى دُعا ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي پائرو! دين اسلام نهايت ئي مُعزز ۽ مڪرم مذهب آهي، جن تي الله پاڪ جو فضل ۽ ڪرم ٿيندو آهي انهن کي دنيا ۾ ايمان جي دولت نصيب ٿي ويندي آهي ۽ ايمان تي ثابت قدم رهڻ وارا خوش نصيب ٻنهي جهانن ۾ سعادت مند ٿيندا آهن. تنهنڪري هن نعمت جي حفاظت ڪرڻ، ان جي قدر و منزلت کي سمجهندي ان تي استقامت سان قائم رهڻ هر مسلمان تي لازمي ۽ ضروري آهي چوڻ هڪ مسلمان جي لاءِ دنيا مان رخصت ٿيڻ مهل ايمان تي ثابت قدم رهڻ وڏي اهميت جي ڳالهه آهي، جيڪڏهن ايمان جي حالت تي خاتمو ٿيو ته قبر ۽ آخرت جون تمام منزلون آسان ٿينديون، ايمان تي مرڻ ئي آخرت ۾ نجات جو سبب (Cause) بڻجي ويندو آهي، دنيا ۾ چاهي جيترا به نيڪ عمل ڪيا وڃن پر خاتمو ايمان تي نه ٿيو ته ڪو فائدو نه ٿيندو، حديث پاڪ ۾ آهي: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّوَاتِيحِ** يعني عملن جو دار و مدار خاتمي تي آهي.

(بخاري، ڪتاب القدر، ۲۴۲/۴ حديث: ۱۶۰۷)

ايمان جي اهميت ۽ ان جي حفاظت بابت الله پاڪ سيپاري 24 سورة حم السجده آيت نمبر 30 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

تَرَجُمُوكُنْزَ الْاِيْمَانِ: بيشڪ اهي جن چيو اسان جو رب الله آهي پوءِ ان تي قائم رهيا انهن تي ملائڪ لهندا آهن هي ته نه ڊڄو ۽ نه غمگين ٿيو ۽ توهان کي خوشخبري هجي جنت جي جنهن جو توهان سان واعدو ڪيو ٿي ويو.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا
تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَ أَنْبِئُوكُمْ بِالْحَبْلِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ (پ ٢٢، حم السجده: ٣٠)

تفسير ”صراط الجنان“ ۾ آهي: بيشڪ اهي ماڻهو جن الله پاڪ جي رب هئڻ ۽ ان جي وحدانيت (يعني هڪ هئڻ) جو اقرار ڪندي چيائون ته اسان جو رب صرف الله پاڪ آهي، پوءِ اهي هن اقرار ۽ ان جي تقاضن تي ثابت قدم رهيا، انهن تي الله پاڪ جي طرفان ملائڪ نازل ٿيندا آهن ۽ انهن کي اها بشارت ڏيندي چوندا آهن ته توهان آخرت ۾ پيش ايندڙ حالات کان ڊڄ نه ڪريو ۽ اهل و عيال وغيره مان جيڪو ڪجهه پوئتي ڇڏي آيا آهيو ان جو غم نه ڪريو ۽ ان جنت تي خوش ٿي وڃو جنهن جو توهان سان دنيا ۾ الله پاڪ جي رسولن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي مُقَدَّسَ زَبَانِ سان واعدو (Promise) ڪيو ويندو هو.

(روح البيان، پ ٢٢، حم السجده، تحت الآية: ٣٠، ٢٥٢-٢٥٥ ملتقطاً) (صراط الجنان، ٦٣١/٨)

دين اسلام تي ثابت قدمي جي ترغيب

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو دين اسلام تي ثابت قدمي نهايت ضروري آهي، جيڪڏهن خاتمو ايمان تي ٿيو ته نجات ئي نجات آهي ايستائين جو اسلام تي قائم رهڻ ۽ قرآني احڪامن تي عمل ڪرڻ وارن کي جنت جي بشارت به ڏني وئي آهي. اهو ئي نه بلڪ ايمان جي حالت ۾ دنيا کان وڃڻ جو حڪم به

قرآن پاڪ ۾ موجود آهي، جيئن سڀني 4 سورة ال عمران آيت نمبر 102 ۾
الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجموڪنز الايمان: اي ايمان وارو!
الله کان ڊڄو جيئن ان کان ڊڄڻ جو
حق آهي ۽ اوهان مسلمان ٿي ٿي مرو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَ
لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾
(پ ۴، آل عمران: ۱۰۲)

بيان ڪيل آيت جي آخري حصي ۾ فرمايو ويو آهي ته اسلام تي ٿي توهان
کي موت اچي. هن مان مراد هي آهي ته پنهنجي طرفان زندگي جي هر گهڙي
۾ اسلام تي ٿي رهڻ جي ڪوشش ڪريو ته جيئن جڏهن توهان کي موت اچي
ته اسلام جي حالت تي ٿي اچي. (صراط الجنان، ۲۰/۲)

حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُنَّ آيَاتِ مَبَارَكَةٍ جِي
تحت فرمائن ٿا: هن مان معلوم ٿيو ته اسلام تي خاتمي ٿيڻ جو اعتبار آهي
جيڪڏهن سڄي عمر مومن رهي، مرڻ وقت ڪافر ٿي وڃي ته اهو اصلي
ڪافر وانگر آهي.

اها ڳالهه به ذهن نشين ڪرڻ گهرجي ته جن جو خاتمو ايمان تي ناهي ٿيندو
يعني مَعَادَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ جيڪي ماڻهو ڪفر جي حالت ۾ هن دنيا مان ويندا، بروز
قيامت انهن کي سخت تڪليفن ۽ عذابن کي منهن ڏيڻو پوندو. اهڙا ماڻهو
دنيا ۾ الله پاڪ ۽ ان جي ملائڪن جي لعنت جا حقدار هوندا آهن ۽ آخرت ۾
اهڙن ماڻهن جو نڪاڻو جهنم (Hell) هوندو، جيئن سڀني 2 سُورَةُ الْبَقَرَةِ جِي آيت
نمبر 161 ۾ ارشاد آهي:

ترجموڪنز الايمان: بيشڪ آهي جن
ڪُفَرُ ڪيو ۽ ڪافر ٿي مُئا، انهن تي
لعنت آهي الله ۽ ملائڪن ۽ مڙني
ماڻهن جي

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا
أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ (پ ۲، البقرة، آيت: ۱۶۱)

بُري خاتمي جو خوف

تفسير ”صراط الجنان“ ۾ آهي: سڀ کان بدبخت انسان ڪفر تي مرڻ وارو آهي توڙي جو ان جي سڄي زندگي اعليٰ درجي جي عبادت و رياضت ۽ تبليغ و خدمت دين ۾ گذري هجي. ڪفر تي مرڻ وارن تي الله پاڪ جي، ملائڪن جي ۽ تمام انسانن جي لعنت آهي. ۽ هن آيت مان معلوم ٿيو ته مرڻ گهڙي ايمان جي دولت کان محروم رهجي وڃڻ سڀ کان وڏي بدبختي آهي ۽ ان وقت ايمان جو سلامت رهڻ تمام وڏي سعادت آهي، تنهنڪري هر مسلمان کي گهرجي ته هو جيتوڻيڪ ڪيترو ئي نيڪ ۽ پارسا، عبادت گزار ۽ پرهيزگار ڇو نه هجي پنهنجي بُري خاتمي کان خوفزده رهي. (صراط الجنان، ۱، ۲۵۸-۲۵۹)

خدا يا بڙے خاتمه سے بچانا پڙھوں کلمہ جب نکلے دمِ يالٰہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ايمان جي اهميت حديث جي روشني ۾

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل آياتِ ڪريمه ۽ ان جي تفسير مان معلوم ٿيو ته اسان کي پنهنجي ايمان جي حفاظت جي لاءِ هر گهڙي فڪر مند رهڻ گهرجي، نفس ۽ شيطان جي ڌوڪن ۽ وسوسن کان پاڻ کي بچائڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. ياد رهي! جهڙي طرح ايمان تي ثابت قدم رهڻ وارن جي لاءِ قرآن پاڪ ۾ جنت جي بشارت بيان ڪئي وئي آهي اهڙي طرح احاديثِ ڪريمه ۾ به نبي ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ايمان جي اهميت ۽ ان جي حفاظت جي باري ۾ حڪم ارشاد فرمايو آهي. اچو! ترغيب لاءِ ايمان جي سلامتي بابت حديث سڳوريون ٻڌون ٿا. جيئن

ايمان جي حفاظت جو فڪر

نبي ڪريم، روؤفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جلد ئي ماڻهن

تي اهڙو زمانو ايندو جو جنهن ۾ گوشه نشيني (اڪيلائپ) اختيار ڪرڻ ضروري هوندي، ان وقت صرف ان شخص جو دين سلامت رهندو جيڪو ايمان جي حفاظت جي فڪر ۾ هڪ جبل کان ٻي جبل يا هڪ جڳهه کان ٻي جڳهه پهچندو ڦري، جيئن پڪي ۽ لومڙي پنهنجن ٻارن کي کڻي هڪ هنڌان ٻي هنڌ منتقل ٿيندا رهندا آهن. پوءِ ارشاد فرمائون: ان زماني ۾ اهو پڪرار ڀلائي تي هوندو جيڪو پنهنجي علم مطابق نماز پڙهي، زڪوة ادا ڪري ۽ ماڻهن کان الڳ ٿيڻ گهڙي رهندو. (المطالب العالية، ڪتاب الفتن، باب جواز الترهيب... الخ، ۵۹۷/۸، حديث: ۴۳۶۶ بتغير)

انسان ان تي اٿاريو ويندو جنهن تي مرندو

نبی پاک ﷺ جن ارشاد فرمائون: **يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَىٰ مَا مَاتَ عَلَيْهِ** يعني هر شخص ان حالت تي اٿاريو ويندو جنهن تي مرندو. (مسلم، ڪتاب الجنة وصفة نعيمها... الخ، باب الامر بحسن الظن... الخ، ص ۱۱۷۸، حديث: ۲۸۷۸) **حَكِيمُ الْأُمَمِ** مفتي احمد يار خان **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى** عليه هن حديث پاڪ تحت فرمائن ٿا: يعني اعتبار خاتمي جو آهي، جيڪڏهن ڪو ڪفر تي مري ته ڪفر تي ئي اٿندو توڙي جو زندگي ۾ مومن رهيو هجي، ۽ جيڪڏهن ايمان تي مري ويو ته ايمان تي اٿندو توڙي جو زندگي ۾ ڪافر رهيو هجي. (مرآة المناجیح، ۱۵۳/۷) علامه عبدالرؤف مناوي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى** عليه هن حديث پاڪ تحت فرمائن ٿا: حضرت سيدنا امام جلال الدين سيوطي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى** عليه هن حديث مان اهو نڪتو ڪڍيو آهي ته بانسري وڃائڻ وارو قيامت جي ڏينهن پنهنجي بانسري سان گڏ ايندو، شرابي پنهنجي جام سان گڏ، جڏهن ته مؤذن اذان ڏيندي ايندو. (التيسير، حرف الباء، ۵۰۷/۲)

تئين ميرے اعمال ميزاں پہ جس دم پڙے اک بھی نيکی نہ کم يالہی
بروزِ قيامت ہو ایسی عنایت رھوں پل پہ ثابت قدم يالہی

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل حديث سڳورين مان معلوم ٿيو ته ايمان جي حفاظت ڪرڻ جي معاملي ۾ سُستي نه ڪرڻ گهرجي ۽ هن خوش فهمي ۾ نه رهڻ گهرجي ته اسان ته پيدا ٿيا آهيون، اسان جا ماءُ پيءُ، ڏاڏا ڏاڏي، خاندان جا سڀئي ماڻهو مسلمان هئا اسان به مسلمان آهيون ۽ مسلمان ئي مرنديا سين. ٿي سگهي ٿو ته سڄي زندگي اسان ايمان تي قائم رهون، سڄي زندگي خوب نيڪيون به ڪندا رهون پر مرڻ کان پهريان خدانخواستہ زبان مان ڪو ڪفر نڪري وڃي ۽ ايمان تي خاتمو نصيب نه ٿئي. اسان کي هر وقت پنهنجي ايمان جي سلامتي جي لاءِ دُعاون ڪرڻ گهرجن ۽ مرڻ مهل ايمان جي حفاظت جي لاءِ فڪر مند رهڻ گهرجي. علماءِ ڪرام فرمائن ٿا، جنهن کي زندگيءَ ۾ ايمان ڪسجڻ جو خوف نه هجي سڪرات جي وقت ان جو ايمان ڪسجي وڃڻ جو شديد خطرو آهي. (ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، ص ۲۹۵ بتغريقلييل) پر افسوس! اڄوڪي دور ۾ اسان جي اڪثريت کي ايمان جي سلامتي جو فڪر ئي ناهي، ها فڪر آهي ته پنهنجي بينڪ بيلنس (Bank Balance) وڌائڻ ۽ هڪ ٻئي کان ڏنيوي برتري حاصل ڪرڻ جي. فڪر آهي ته عزت ۽ شهرت ڪمائڻ جي، حالانڪ اسان مان ڪنهن وٽ اها گارنتي ناهي ته مرڻ وقت اسان جو ايمان سلامت به رهندو يا نه. مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ گناهن جي نحوست جي سبب اسان جو ايمان برباد ٿي ويو ته ڇا ڪندا سين؟

حضرت سيدنا ابودرداءِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائيندا هئا: خدا جو قسم! ڪو شخص هن ڳالهه تي مطمئن نٿو ٿي سگهي ته مرڻ وقت ان جو ايمان باقي رهندو يا نه! (ڪيماڻه سعادتي، پيدا ڪرڻ سوءِ خاتمت، ۲/۸۲۵)

هر دم اِليسِ پيچھے لگا هے حفظِ ايمان کي اِتجاءِ هے
هو ڪرم امنِ روزِ جزا کي ميرے مولیٰ تُو خيراتِ ديدهے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

حُجَّةُ الإسلام حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي رحمتهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: سڪرات جي وقت شيطان پنهنجي چيلن کي مرڻ واري جي مري ويل رشتيدارن مثال طور والدين، پيڻ پيءُ ۽ دوستن جي شڪلن ۾ وٺي ايندو آهي. شيطان ان کي چونڊو آهي اي فلاڻا تون عنقريب مري ويندين جڏهن ته اسان توکان اڳ موت جو مزو ماڻي چُڪا آهيون تنهنڪري تون (اسلام کي ڇڏي) فلاڻو دين اختيار ڪري وٺ اهو دين الله تعاليٰ جي بارگاه ۾ مقبول آهي. جيڪڏهن مرڻ وارو ان جي ڳالهه نٿو مڃي ته ان جا پيا چيلا ٻين عزيزن جي رُوپ ۾ اچي چوندا آهن: تون (اسلام کي ڇڏي) فلاڻو دين اختيار ڪري وٺ. ائين اهو ان کي هر دين جا عقيدا ياد ڏياريندا آهن. ته ان گهڙي جنهن جي قسمت ۾ حق کان ڦرڻ لڪيل هوندو آهي اهو ان وقت ڀٽڪي ويندو ۽ باطل مذهب اختيار ڪري ڇڏيندو آهي. (مجموعه رسائل الامام الغزالي، ص ۵۱۱ ملخصاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ

اي الله مون کي (جهنم جي) باه کان نجات عطا فرما

يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ

اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ

پنهنجي رحمت جي سبب اسان تي رحم فرما، اي سڀ کان وڌيڪ رحم فرمائڻ وارا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته موت جو مرحلو ڪيتري قدر دشوار هوندو آهي ته جڏهن ساھ ڦاسي رهيو هوندا آھي، هوش ۽ حواس جواب ڏئي رهيا هوندا آهن، اُج جي شدت پنهنجي انتها تي هوندي آهي اهڙي ڏکئي حالت ۾ شيطان ملعون پنهنجي اولاد سان گڏجي پنهنجي اصل شڪل ۾ نه بلڪ عزيزن ۽ دوست ۽ احبابن جي شڪل ۾ اچي پنهنجو نحوستون لٽائيندو، ايمان وارن جي ايمان کان نهايت بُري انداز ۾ ڪيڏندو آهي ۽ ايمان جي دولت کي ضائع ڪرڻ جي لاءِ مختلف طريقا آزمائيندو آهي. اسان جا بزرگ سڳورا موت جي وقت ايمان سلامت رهڻ جي باري ۾ گهڻو غمگين (Sad) رهندا هئا، جيئن ته

حضرت سيدنا منصور بن عمار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جڏهن انسان جي موت جو وقت ويجهو ايندو آهي ته مرڻ واري جي حالت 5 نموني جي هوندي آهي: (۱) مال وارث جي لاءِ (۲) روح ملك الموت عَلَيْهِ السَّلَام جي لاءِ (۳) گوشت ڪيڙن جي لاءِ (۴) هڏيون مٽي جي لاءِ ۽ (۵) نيڪيون خُصُوم يعني قيامت جي ڏينهن پنهنجي حق جو مطالبو ڪرڻ وارن جي لاءِ هونديون آهن. مزيد فرمائن ٿا: وارث مال کڻي وڃن ته برداشت ڪري سگهيجي ٿو، اهڙي طرح ملك الموت عَلَيْهِ السَّلَام روح وٺي وڃي ته به درست آهي پر اي ڪاش! موت جي وقت شيطان ايمان نه کڻي وڃي نه ته الله پاڪ کان جدائي ٿي ويندي، اسان هن کان الله پاڪ جي پناه گهرون ٿا چو ته جيڪڏهن سڀ فراق (جڏائون) هڪ پاسي گڏ ٿين ۽ رب ڪريم جو فراق هڪ پاسي هجي ته اهو سڀني فراقن (جڏائين) کان وڌيڪ گرو آهي جنهن کي ڪو برداشت نٿو ڪري سگهي. (حڪايتين اور نصيحتين، ص ۳۷)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! خُداخواسته اسان جي بُرن عملن جي ڪري جيڪڏهن مرڻ وقت الله پاڪ ۽ ان جي حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فضل و ڪرم شامل حال نه رهيو، شيطان مردود غالب اچي ويو ۽ مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ايمان برباد ٿي ويو ته خدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! ڏلت ۽ رسوائِي مقدر ٿي ويندي ۽ مرڻ کان پوءِ هميشه هميشه جي لاءِ جهنم جي تهڪندڙ باھ ۾ وڌو ويندو ۽ جهنم جو عذاب ايتري قدر

شدید هوندو جو اسان جا نازڪ بدن ان کي برداشت نه ڪري سگهندا، اچو!
جهنم جي عذابات جي دردناڪ (Horrible) منظرن کي ٻڌون ٿا،

خليفه اعليٰ حضرت، مولانا مفتي محمداجمد علي اعظمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جهنم جي منظر ڪشي ۽ ان جي عذابن جو تذڪرو ڪندي لکن ٿا: اهو (جهنم) هڪ مڪان آهي جو ان قهار ۽ جبار جي جلال ۽ قهر جو مظهر آهي. هن ۾ مختلف طبقات، واديون ۽ ڪوه آهن، بعض واديون اهڙيون آهن جو جهنم به هر ڏينهن ستر (70) ڀيرا يا وڌيڪ ڀيرا انهن کان پناه گهرندو آهي، لوه جي اهڙن وزني گرز (يعني هٿوڙن) سان ملائڪ ماريندا ۽ جيڪڏهن ڪو گرز (يعني هٿوڙو) زمين تي رکيو وڃي ته تمام جن ۽ انسان گڏ ٿي ڪري ان کي نٿا ڪٽي سگهن. بُختي (يعني هڪ قسم جي وڏن) اُنن جي ڳچي جي برابر وڃون ۽ ايتري قدر وڏا نانگ آهن جو جيڪڏهن هڪ ڀيري ڏنگين ته ان جي سوزش، درد، بي چيني هزار سالن تائين رهي، تيل جي سڙيل ته جيان سخت ٿهڪندڙ پاڻي پيئڻ جي لاءِ ڏنو ويندو جيڪو وات جي ويجهو ايندي ئي ان جي تيزي سان چهري جي ڪل ڪري پوندي. مٿي تي گرم پاڻي وهايو ويندو. جهنمين جي بدن تان جيڪا پونءِ وهندو اهو پياريو ويندو، هڪ قسم جو خار دار زهريلو وڻ ڪاٺ جي لاءِ ڏنو ويندو اهو گلي ۾ ويندي ئي ڳٽ بڻجي ويندو، ان کي هيٺ لاهڻ جي لاءِ پاڻي گهرندا، انهن کي اهو ٿهڪندڙ پاڻي ڏنو ويندو جيڪو وات جي ويجهو ايندو ته سڄي ڪل ان ۾ ڪري پوندي ۽ پيٽ ۾ ويندي ئي آندڻ کي ٽڪڙ ٽڪڙ ڪري ڇڏيندو ۽ اهو شوربي وانگر وهي ڪري قدامن واري پاسي کان نڪرندو، اُچ اهڙي ته سخت هوندي جو پاڻي تي ائين ڪرندا جيئن گهڻا اجايل اٿن. (بهار شريعت، حصه اول، ۱/۱۶۳ تا ۱۶۸ ملتقطا و بتغريليل)

گر ترے پيارے کا جلوہ نہ رہا پیش نظر سختیاں نزع کی کیوں کر میں سہوں گا یارب!
قبر میں گر نہ محمد کے نظارے ہوں گے حشر تک کیسے میں پھر تہا رہوں گا یارب!

نزع ڪے وقت مجھے جلوہٴ محبوب دکھا تیرا کیا جائے گا میں شاد مروں گا یا رب!

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

پیارا پیارا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته جنهن بدنصيب جو موت (Death) ايمان جي حالت ۾ نه ٿيو ته ان کي جهنم ۾ هميشه هميشه جي لاءِ طرح طرح جي عذابن کي منهن ڏيڻو پوندو ۽ جيڪو خوش نصيب ايمان جي سلامتي سان هن دنيا مان رخصت ٿيڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃي ته هو جهنم جي هولناڪ عذابن کان بچي سگهي ٿو. هاڻي اسان پنهنجي باري ۾ غور ڪريون ته اسان ڏينهن رات الله پاڪ جي ڪيتري عبادت ڪريون ٿا؟ ان جي احڪامن جي ڪيتري قدر ادائينگي ڪريون ٿا؟ ايمان جي حفاظت جي لاءِ اسان ڪهڙي ڪوشش ڪري رهيا آهيون؟ ظاهري ۽ باطني گناهن کان بچڻ جي لاءِ ڪهڙا طريقا اپڻايا آهن؟ ڇا اسان کي پنهنجي ايمان جي حفاظت جي لاءِ شيطان جي حيلن کان بچڻ جي ضرورت ناهي؟ ڇا اسان کي جهنم جا عذاب ٻڌي انهن کان عبرت حاصل ناهي ٿيندي؟ ڇا اسان ۾ جهنم جي باهه ۽ ان جي هولناڪ عذاب کي برداشت ڪرڻ جي سگهه آهي؟ هرگز هرگز نه، اسان جي ڪمزور جسمن ۾ اهي سخت عذاب سهڻ جي همت ناهي، تنهنڪري گناهن تي نادم ٿي هڪدم توبه ڪرڻ گهرجي ڇو ته هر گناه جهنم جو قاصد آهي يعني جهنم ڏانهن کڻي وڃڻ وارو آهي، ياد رکو! گناه صغيره يعني ننڍي گناه تي به جهنم جو استحقاق آهي. روئي روئي پنهنجي گناهن جي معافي گهرو ۽ آئنده گناهن کان پري رهڻ جي پرپور ڪوشش به ڪريو، پاڻ به نڪ عملن ۾ مشغول رهو ۽ ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو ۽ ايمان جي حفاظت جي لاءِ نڪ ماڻهن جي صحبت اپڻايو،

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ دنيا ۽ آخرت ۾ گهڻيون ڪاميابيون نصيب ٿينديون.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّد

بزرگانِ دين ۽ ايمان جو فڪر

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! واقعي خوش نصيب آهن اهي مسلمان جيڪي سڄي زندگي الله پاڪ جي رضا وارن ڪمن ۾ مشغول رهيا ۽ مرڻ وقت پنهنجو ايمان سلامت کڻي وڃڻ ۾ ڪامياب ٿي ويا. تنهنڪري نيڪ ۽ بد هر هڪ کي پنهنجي ايمان جي حفاظت جي لاءِ هوشيار رهڻ گهرجي، خاص ڪري جيڪي مسلمان نماز روزن جي پابندي ڪن ٿا، صدقو ۽ خيرات ڪن ٿا، نفلي عبادت ۽ ٻين نيڪ ڪمن ۾ مشغول رهن ٿا ته ڪڏهن ڪڏهن شيطان اهڙن کي ايمان جي سلامتي کان غافل ڪرڻ جي لاءِ اهڙي نموني ورغلائڻ جي ڪوشش ڪندو آهي ته تو ته گهڻا نيڪ عمل ڪري ورتا آهن، هاڻي بس ڪر، تنهنجون اهي نيڪيون توکي بخشائڻ ۽ توکي جنت جي نعمتن مان لطف اندوز ٿيڻ جي لاءِ ڪافي آهن، جيڪڏهن ڪڏهن اهڙو خيال ذهن ۾ اچي ته ان کي هڪدم ڪڍي ڇڏيو ۽ پنهنجي عبادت تي ڪڏهن ڀروسو (Rely) نه ڪريو ۽ هن وسوسي کي ختم ڪرڻ جي لاءِ بزرگانِ دين جي گريه و زاري، خوفِ خدا ۽ ايمان جي حفاظت وارن واقعن کي ياد ڪريو ته اهي حضرات ڏينهن رات عبادت ۽ رياضت ڪرڻ جي باوجود به ايمان جي سلامتي جي لاءِ فڪر مند رهندا ها.

حضرت سيدنا حذيفه رضي الله تعالى عنه جي موت جو وقت جڏهن ويجهو آيو ته روئي پيا ۽ شديد گهٻراهت جو اظهار ٿيڻ لڳو. ماڻهن پاڻ کان روئڻ جو سبب پڇيو ته فرمايائون، مان دنيا ڇڏڻ تي نٿو روئان، بلڪ موت مون کي محبوب آهي، ها مان ان ڪري روئي رهيو آهيان ته مان الله پاڪ جي رضا تي دنيا کان وڃي رهيو آهيان يا ناراضي ۾؟ (اسد الغابة، حذيفه بن اليمان، ۵۷۴/۱)

ايمان جي حفاظت ۽ اڪيلائي

منقول آهي ته هڪ شخص سڀني کان جدا رهندو هو. حضرت سيدنا ابو ذر رضي الله تعالى عنه ان وٽ اچي جڏهن ان جو سبب معلوم ڪيائين ته ان چيو: منهنجي

دل ۾ اهو خوف ويهي رهيو آهي ته ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجو ايمان ڪسيو وڃي ۽ مون کي ان جي خبر تائين نه پوي. (قُوْتُ الْقُلُوبِ، ۱/۳۸۸)

سڄي رات روئيندا هئا

حضرت سيدنا يوسف بن اسباط رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مان هڪ ڀيري حضرت سيدنا سُفيان ثوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ حاضر ٿيس، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سڄي رات روئيندا رهيا. مون پڇا ڪئي: ڇا توهان گناهن جي خوف کان روئي رهيا آهيو؟ ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ ڪڪ ڪنيو ۽ فرمايائون: گناه ته الله پاڪ جي بارگاه ۾ هن ڪڪ کان به گهٽ حيثيت رکن ٿا، مون کي ته هن ڳالهه جو خوف آهي ته ڪٿي ايمان جي دولت نه ڪسجي وڃي. (منهاج العابدين، العقبة الخامسة، اصول سلوك طريق خوف والرجاء، الاصل الثالث، ص ۱۵۵)

منهنجو خاتمو ايمان تي ڪر

حضرت امام احمد بن حنبل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي انتقال جي وقت جڏهن پاڻ جي صاحبزادي طبيعت معلوم ڪئي ته فرمايائون: هيئنڙ جواب جو وقت نه آهي، بس دعا ڪريو ته الله پاڪ منهنجو خاتمو ايمان تي ڪري چو ته ابليس لعين پنهنجي مٿي تي مٿي وجهندي مون کي چئي رهيو آهي ته تنهنجو دنيا مان ايمان سلامت ڪڍي وڃڻ، منهنجي لاءِ غم ۽ ڏڪ جي ڳالهه آهي. ۽ مان ان کي چئي رهيو آهيان ته اڃا نه، جيستائين هڪ به ساه باقي آهي مان خطري ۾ آهيان، مان (توکان) پُر امن نٿو ٿي سگهان. (تذكرة الاولياء، ذکر امام احمد حنبل، الجزء الاول، ص ۱۹۹)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته اسان جا بزرگ سڳورا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪيتري قدر خوف ۽ ڊپ رکندڙ هئا، انهن جي سڄي زندگي شريعت ۽ سنت جي آئينه دار هئي، انهن جو هر هر لمحو يادِ الهي ۾ گذرندو هو، اهي حضرات سچا عاشق رسول، اعليٰ درجي جا عابد، زاهد، نفس ۽ شيطان جي حيلن کان بخوبي آگاه هئا پر ان جي باوجود ايمان جي حفاظت جي معاملي ۾ تمام گهڻا حساس هئا ۽ ايمان ڪسجڻ جي خوف سبب هميشه ڏڪندا رهندا هئا ۽ پياري

آقا ۽ موليٰ، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تعليمات کي پيش نظر رکندي دين متين تي ثابت قدمي جا طلب گار رهندا هئا. تنهنڪري اسان کي به، انبياءِ ڪرام، صحابه ڪرام ۽ پنهنجن بزرگانِ دين جي سيرت تي عمل ڪندي، الله پاڪ جي خفيه تدبير کان ڊڄندي ايمان جي حفاظت جو جذبو پنهنجي اندر اُجاگر ڪرڻ گهرجي ۽ نيڪ عملن تي تيار ٿي الله پاڪ جي بارگاه ۾ بُري خاتمي کان بچڻ جي دعا ڪرڻ گهرجي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ايمان ضائع ڪرڻ وارا عمل

پياراپيارا اسلامي ڀائرو! ايمان جي حفاظت ڪرڻ الله پاڪ جي فضل و ڪرم سان گڏ ٻانهي جي اختيار ۾ به هوندو آهي تنهنڪري انسان کي گهرجي ته هو پنهنجي ايمان جي سلامتي جي لاءِ الله پاڪ جي بارگاه ۾ دعا ڪري، گناهن کان بچندي پاڻ کي نيڪين ۾ مشغول رکي. جيڪڏهن اسان چاهيون ٿا ته دنيا کان وڃڻ مهل اسان جو ايمان سلامت رهي ته ان جي لاءِ اسان کي انهن سمورن ڪمن کان بچڻو پوندو، جيڪي ايمان ضائع ڪرڻ جو سبب بڻجندا آهن، جن جي ڪري انسان هن عظيم دولت کان محروم ٿي ويندو آهي. اچو! ايمان ضائع (Destroy) ڪرڻ وارن ڪجهه ڪمن جي باري ۾ ٻڌون ٿا ۽ گڏوگڏ اها نيت به ڪريون ٿا ته اهڙن بُرن عملن کان بچڻ جي پرپور ڪوشش ڪنداسين جو جن جي ڪري ايمان برباد ٿي سگهي ٿو، الله پاڪ اسان جو ايمان سلامت رکي.

(1) بُري صحبت اختيار ڪرڻ

پياراپيارا اسلامي ڀائرو! بُري صحبت اختيار ڪرڻ ۽ بدمذھبن سان گڏ اٿڻ ويهڻ ايمان جي لاءِ نقصان ڪار ٿي سگهي ٿو. جهڙي طرح شرابين، جوارين ۽ گناهن ۾ ملوث رهڻ وارن سان گڏ اٿڻ ويهڻ هلاڪت جو سبب آهي، اهڙي طرح بدمذھبن سان ميل جول رکڻ، انهن جون تقريرون ٻڌڻ، ڪتاب پڙهڻ،

انهن جا آڊيو (Audio)، ويڊيو (Video) بيان ٻڌڻ، يا سوشل ميڊيا (Social Media) جي ذريعي ٻين کي شيئر (Share) ڪرڻ، انهن سان گڏ ڪاٺڻ پيئڻ يا رشتيداري قائم ڪرڻ به ايمان جي لاءِ زهرِ قاتل ۽ دنيا ۽ آخرت جي شديد تباهي ۽ بربادي جو سبب آهي. تنهنڪري ايمان جي حفاظت جي لاءِ سٺي صحبت اختيار ڪرڻ، خوفِ خدا رکڻ وارن ماڻهن ۾ اٿڻ ويهڻ بيحد ضروري آهي. پر افسوس! اسان ٻرن دوستن سان گڏ اٿڻ ويهڻ ڪرڻ، ڪلاڪن جا ڪلاڪ گڏجي گپ شپ ڪرڻ، مذاق مسخري ڪرڻ ۽ غير سنجيده حرڪتن جا عادي بڻجندا پيا وڃون. بُري صحبت جي نڪوست اسان تي اهڙي چاڻجي وئي آهي جو اسان جو هر هر لمحو يادِ الهي کان غفلت ۾ گذري رهيو آهي، نمازن ۾ سُستي ٿي ويندي آهي پر اسان کي ان جو ڪو احساس تائين ناهي ٿيندو، هنن فضول ڪچهرين ۾ اسان جا ڪيئي ڪيئي ڪلاڪ ضائع ٿي ويندا آهن، اسان کي ڪو فڪر ناهي، هنن دوستن سان گڏ فضول ۽ بي حياتي سان ڀرپور گفتگو ڪندي ڪندي ڪڏهن ڪڏهن ڪفرين تائين بڪيا ويندا آهن ۽ ايمان برباد ٿي ويندو آهي پر اسان کي هن جي خبر تائين ناهي هوندي. ياد رکو! ٻرن جي صحبت اختيار ڪرڻ ۾ اسان جي دين ۽ دنيا جو سراسر نقصان ٿي نقصان آهي چوٽه بُري صحبت ڪڏهن ته انسان جي ايمان کي به برباد ڪري وجهندي آهي. عام طور ماڻهو جان ليوا، خوفناڪ ۽ زهريلي جانورن، ڪيڙن ماڪوڙن ۽ وحشت ناک شين کان ته ڊڄن ٿا ته اهي شيون اسان جي جان کي نقصان پهچائينديون پر اهڙي صحبت (Company) کان نٿا بچن جيڪي اسان جي ايمان کي برباد ڪندي آهي.

مشهور مُفسرِ قرآن، حڪيمُ الأُمَّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: وس آهر بُري صحبت کان بچو چوٽه اها دين ۽ دنيا برباد ڪندي آهي ۽ چڱي صحبت اختيار ڪريو چوٽه هن سان دين ۽ دنيا سنڀلجي ويندي آهي. نانگ جي صحبت جان وٺندي آهي، بُري يار جي صحبت ايمان برباد ڪندي آهي. (مرآة المناجیح، ۵۹۱/۶)

باري ۾ هڪ عبرت ناک حڪايت ٻڌو ۽ بُري صحبت کان پيڇو ڇڏائڻ جي
کوشش ڪريو.

بُري صحبت بربادي ايمان جو سبب آهي

حضرت سيدنا علامہ محمد بن احمد ذهبي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ شخص
شرايين جي صحبت ۾ ويهندو هو، جڏهن ان جي موت جو وقت ويجهو آيو ته
ڪنهن ڪلمي شريف جي تلقين ڪئي ته چوڻ لڳو: توهان به پيو ۽ مون کي به
پياريو. مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بغير ڪلمو پڙهڻ جي مري ويو (جڏهن شرايين جي صحبت
جو هي حال آهي ته شراب پيئڻ جو ڇا وبال هوندو!) هڪ شطرنج کيڏندڙ کي مرڻ
مهل ڪلمي شريف جي تلقين ڪئي وئي ته چوڻ لڳو: شاهڪ (يعني تنهنجو
بادشاه) هي چوڻ کان پوءِ ان جو ساھ نڪري ويو. (ڪتابُ الڪبائر، ص ۱۰۳ ملخصاً)

مجھ ڏيڻ ايمان پر استقامت ڀڄي سڀڙي مُخْتَلَم يالِي
خدايا بُرے خاتمي سے بچانا پڙهون ڪَلْبَه جب نڪلے دم يالِي
مجھ سچي توبه کي توفيق ڏيڻ ڀڄي تاجدارِ حرم يالِي
جو ناراض تو هوگيا تو ڪهين ڪا رهون گا نه تيري قسم يالِي

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! پنهنجو ذهن بڻايو ته مان چڱن دوستن سان گڏ
رهندس، مان انهن سان گڏ رهندس جن جا عقيدا سٺا هوندا، مان انهن سان گڏ
رهندس جيڪي خوفِ خدا رکڻ وارا آهن، مان انهن سان گڏ رهندس جيڪي
جيڪي عاشق رسول آهن، مان انهن سان گڏ رهندس جيڪي فرض ۽ واجبن
سان گڏو گڏ نفل عبادت ڪرڻ وارا آهن، مان انهن سان گڏ رهندس جيڪي
نيڪي جي دعوت ڏيڻ وارا ۽ برائين کان روڪڻ وارا آهن، مان انهن سان گڏ
رهندس جن کي ايمان جي حفاظت جي فڪر رهندي آهي، هي سڀئي خاصيتون
ماڻن جي لاءِ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون شَاءَ اللَّهُ

عَدَّوَجَلَّ دِين ۽ دنيان ۾ ڪاميابي نصيب ٿيندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(2) بغير علم جي ديني بحث ڪرڻ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ايمان ضايع ٿيڻ جو هڪ سبب بغير علم جي ديني معاملن ۾ بحث ڪرڻ به آهي، جڏهن ته ديني معاملن ۾ جيڪا ڳالهه يقيني طور تي معلوم هجي اها ئي بيان ڪرڻ گهرجي، پنهنجي طرفان عقل جا گهوڙا ڊوڙائڻ ايمانيات جي مُعاملي ۾ گهڻو خطرناڪ هوندو آهي جو ٿاپو لڳڻ تي انسان ڪڏهن ڪفر يا تي جي گهري ڪڏ ۾ وڃي ڪرندو آهي ۽ ان کي هن ڳالهه جو پتو تائين ناهي پوندو ته ان جو ايمان برباد ٿي چڪو آهي. اسان جي معاشري ۾ به اهڙن ماڻهن جي ڪمي ناهي جن کي ديني معلومات تمام گهٽ هوندي آهي پر اهڙا فضول (Useless) بحث ڪندا آهن جو جيئن انهن وٽ علم جو خزانو موجود هجي، اهڙا چرپ زبانه ۽ جاهل ماڻهو پنهنجي زبانه مان ڪفر يا تي تائين ڪڍي ڇڏيندا آهن.

اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت امام احمد رضا خان رحمته الله تعالى عليه فتاويٰ رضويه جلد 24 صفحي 159 کان 160 تي اهڙن جي باري ۾ نقل ڪن ٿا ته ڪو انسان بدڪاري ۽ چوري ڪري ته گناهه هئڻ باوجود ان جي لاءِ اهو عمل ايترو مُهلڪ (هلاڪ خيز) ۽ تباه ڪن ناهي (هوندو) جيترو بلا تحقيق علمِ الهي جي باري ۾ ڪلام ڪرڻ مُهلڪ (يعني هلاڪ ڪرڻ وارو) آهي چوڻهه بلا تحقيق ۽ علم جي پختگي بغير ڪٿي اهو ڪفر جو مُرتڪب ٿي ويندو ۽ ان کي خبر به نه پوندي! هن جو مثال ائين ئي آهي، جيئن جو ترڻ جي ڇاڻ نه هئڻ جي باوجود دريا جي لهرن ۽ موجن تي سوار ٿيڻ، ۽ شيطان جون فريب ڪاريون جيڪي عقائد ۽ مذاهب کان تعلق رکن ٿيون اهي ڪا لڪيل ڳالهه نه آهي. ۽ الله سب ڪجهه خوب

ڄاڻي ٿو. (الحديقة الندية، ۲/۲۷۰)

(3) زبان جي حفاظت نه ڪرڻ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! زبان جي حفاظت نه ڪرڻ به بعض اوقات ايمان جي بربادي جو سبب بڻجي ويندو آهي. اڄوڪي دور ۾ اسان جي اڪثريت جي حالت اها ٿي وئي آهي جو جيڪو وات ۾ آيو بڪي ڇڏيو، الله پاڪ جي خوشي ۽ ناخوشي جو احساس گهٽ ٿيندو پيو وڃي، اڄڪلهه نوجوان ڪفره شعرن تي مشتمل گانا (Songs) ٻڌي پنهنجي زبان تان جهونگاريندا وٽندا آهن، انهيءَ زبان سان جنت دوزخ، ملائڪن ۽ الله پاڪ جي شان ۾ توهين سان ڀريل چٽڪلا ٻڌايا ويندا آهن، انهيءَ زبان مان پنهنجي غريبي ۽ تنگدستي جو شڪو شڪايت ڪندي ڪي ڪُفریات بڪي ڇڏيندا آهن، انهيءَ زبان مان ڪنهن جوان يا گهر جي واحد ڪفيل جي موت تي الله پاڪ جي ذات تي شڪو ۽ شڪايتن ڀريا ڪفریات بڪيا ويندا آهن. خدارا! هوش ۾ اچو ۽ پنهنجي زبان کي قابو ۾ رکندي ان کي فضول بيهوده ۽ ڪفره ڳالهين کان بچايو نه ته ياد رکو! ڪڏهن اسان جي زبان مان لاعلمي ۾ اهڙا جُملا نڪري سگهن ٿا جيڪي اسان جي ايمان جي بربادي ۽ جهنم جي حقداري جو سبب ٿي سگهن ٿا. اچو! هن باري ۾ به فرمانِ مصطفيٰ ٻڌو ۽ پنهنجي ايمان جي حفاظت ڪريو،

1. ارشاد فرمايائون: انسان پنهنجي ساٿين کي ڪلائڻ جي لاءِ هڪ جملو اهڙو چونڌو آهي پر ان جي سبب اهو ٿريا (تاري جي فاصلي) کان به پري (جهنم ۾) ڪرندو آهي. (مسند احمد، مسند ابي هريرة، 3/366، حديث: 9231)

2. ارشاد فرمايائون: هڪ شخص الله پاڪ کي ناراض ڪرڻ وارو جملو چونڌو آهي ۽ ان کي اهو خيال به ناهي هوندو ته هي ان کي الله پاڪ جي ناراضي تائين پهچائي ڇڏيندو پر الله پاڪ ان جي ڪري قيامت تائين پنهنجي ناراضي لکي ڇڏيندو آهي. (ترمذي، ڪتاب الزهد، باب في قلة الكلام، 14/123، حديث: 2326)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سدا ڪيلن هوجا راضي خُدايا هميشه هو لطف و ڪرم يالهي

اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ

اي الله مون کي (جهنم جي) باه کان نجات عطا فرما

يَا مُجِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُجِيرُ

اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ

پنهنجي رحمت جي سبب اسان تي رحم فرما، اي سڀ کان وڌيڪ رحم فرمائڻ وارا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(4) گناهن کان نه بچڻ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ايمان برباد ٿيڻ جو هڪ سبب ڏينهن رات گناهن ۾ مشغول رهڻ به آهي ته جيڪو انسان ڏينهن رات گناهن ۾ مشغول رهي ٿو ان جي نحوست سان ٻانهو ايمان کي وڃائي ويهي ٿو. علامه اسماعيل حقي رحمته الله تعالى عليه هن باري ۾ فرمائن ٿا ته جهڙي طرح الله پاڪ جي آيتن جو انڪار ڪرڻ ۽ ان جو مذاق اڏائڻ ڪفر آهي ۽ ڪفر جي سزا جهنم جو دائمي دردناڪ عذاب آهي، اهڙي طرح ڪنهن مسلمان جو گناهن تي اصرار (مسلسل) ڪرڻ به اهڙو عمل آهي جنهن سبب ان جو موت ڪفر جي حالت ۾ ٿي سگهي ٿو. حضرت ابو اسحاق فزاري رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا ”هڪ شخص اڪثر اسان وٽ ويهندو هو ۽ پنهنجو اڌ چهرو لڪائي رکندو هو، هڪ ڏينهن مون ان کي چيو ته تون اسان وٽ گهڻو ويهندو آهين ۽ پنهنجو اڌ چهرو ڍڪي ڇو رکين ٿو، مون کي ان جو سبب ٻڌاءُ. ان چيو: مان ڪفن چور هئس، هڪ ڏينهن هڪ عورت کي دفن ڪيو ويو ته مان ان جي قبر تي آيس، جڏهن مون ان جي قبر کوٽي ان جي ڪفن کي ڇڪيو ته ان هٿ کڻي منهنجي چهري تي چمات هئي

ڪڍي. پوءِ ان شخص پنهنجو چهرو ڏيکاريو ته ان تي 5 اڱرين جا نشان هئا. مون ان کي چيو: ان کان پوءِ ڇا ٿيو؟ ان چيو: پوءِ مون ان جو ڪفن ڇڏي ڏنو ۽ قبر بند ڪري ان تي مٽي وڌي ۽ مون دل ۾ پختو ارادو ڪري ورتو ته جيستائين زنده رهندس ڪنهن جي قبر نه کوٽندس.

حضرت ابو اسحاق فزاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مون اهو واقعو امام اوزاعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي لکي موڪليو ته انهن مون کي لکيو ته ان کان پڇو: جن مسلمانن جو انتقال ٿيو هو ڇا انهن جو چهرو قبلي ڏانهن هو؟ مون ان جي باري ۾ ان ڪفن چور کان پڇيو ته ان جواب ڏنو ”انهن مان گهڻن ماڻهن جو چهرو (Face) قبلي کان ڦريل هو. مون ان جو جواب امام اوزاعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي لکي موڪليو ته انهن مون کي تحرير موڪلي جنهن تي 3 ڀيرا ”إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ“ لکيل هو ۽ گڏ اهو به لکيل هو ”جنهن جو چهرو قبلي کان ڦريل هو ان جو موت دين اسلام تي ناهي ٿيو، توهان الله پاڪ کان ان جي عفو، بخشش ۽ ان جي رضا طلب ڪريو. (صراط الجنان، ۱۳۷/۳) (روح البيان، الانعام، تحت الآية: ۴۰، ۵۱/۳)

مغفرت کا هوں تجھ سے سواي پھيرنا اپنے در سے نہ خالي
مجھ گنهگار کی التجا ہے يا خدا تجھ سے میری دعا ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل سبب اهي آهن جيڪي بُري خاتمي جو سبب بڻجي سگهن ٿا، ان جي علاوه ايمان ضايع ٿيڻ جا ٻيا ڪوڙ سبب به آهن مثال طور نماز ۾ سُستي، شراب نوشي، والدين جي نافرمانِي، مسلمانن کي تڪليف ڏيڻ. (شرحُ الصّٰدور، ص ۲۷) تنهنڪري اسان کي پنهنجي ايمان جي سلامتي جي لاءِ هنن تمام سببن کان بچڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي چو ته جيڪي خوش نصيب مسلمان بحالتِ ايمان هن دنيا مان رُخصت ٿيندا آهن الله پاڪ پنهنجي

رحمت سان انهن کي جنت ۾ داخل ڪندو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**. ايمان تي خاتمي جي لاءِ فرض ۽ واجبات جي ادائينگي سان گڏوگڏ اسان جي بزرگانِ دين **رَحْمَهُمُ اللَّهُ الْغِيْبِيْنَ** مختلف ورد وظيفا به ڏنا آهن جيڪو شخص هنن تي عمل ڪندو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** موت جي وقت انهن جو ايمان سلامت رهندو، اچو! ايمان تي خاتمي جا پنج (5) ورد وظيفه ٻڌون ٿا. جيئن ته

ایمان تي خاتمي جا 5 ورد

هڪ شخص بارگاهِ اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ۾ حاضر ٿي ايمان تي خاتمو بالخير جي لاءِ دعا جو طالب ٿيو ته پاڻ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ان جي لاءِ دعاء فرمائي ۽ ارشاد فرمايائون:

(1) (روزانو) 41 ڀيرا صبح جو **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** - (اي هميشه زنده رهڻ وارا!) اي هميشه قائم رهڻ وارا! ڪو معبود ناهي پر تون.) **أَوَّلِ آخِرِ دُرُودِ شَرِيفِ پڙهي وٺو.**
(الوظيفة الكريمة، ص ۲۱)

(2) سمهڻ وقت پنهنجي سڀني وردن کان پوءِ سوره ڪافرون روزانو پڙهي وٺو، ان کان پوءِ ڪلام وغيره نه ڪيو وڃي، ها جيڪڏهن ضرورت هجي ته ڳالهائڻ کان پوءِ وري سوره ڪافرون تلاوت ڪئي وڃي جو خاتمو انهيءَ تي ٿئي **لَنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** خاتمو ايمان تي ٿيندو. (الوظيفة الكريمة، ص ۳۴)

(3) ٽي ڀيرا صبح ۽ ٽي (3) ڀيرا شام هن دعاء جو ورد رکو: **اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرَكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ** ”اي الله عَزَّوَجَلَّ! اسان تنهنجي پناهه گهرون ٿا ان ڳالهه کان جو ڄاڻي وائي ڪنهن کي تنهنجو شريڪ بڻايون ۽ اسان تو کان ان (شرڪ) جي بخشش گهرون ٿا جنهن کي اسان نه ٿا ڄاڻيون.“ (الوظيفة الكريمة، ص ۱۷)

(4) تفسير صاوي ۾ آهي: جيڪو حضرت سيدنا خضر علي نبينا و عليه الصلوة والسلام جو نالو، ڪنيت، ولديت ۽ لقب ياد رکندو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جو ايمان تي خاتمو

ٿيندو. سندن نالو، ڪنيت، ولديت ۽ لقب هي آهي: **أَبُو الْعَبَّاسِ بَلِيَّا بْنِ مَلْكَانَ الْخَضِرِ**۔

(تفسیر صاوي، ۲/۱۲۰-۱۲۰۸، مکتبہ رحمانیہ)

(5) بِسْمِ اللّٰهِ عَلَىٰ دِينِیْ بِسْمِ اللّٰهِ عَلَىٰ نَفْسِیْ وَوَلْدِیْ وَ اَهْلِیْ وَ مَالِیْ۔ (الله تعالیٰ جي نالي جي

برڪت سان منهنجي دين، جان، اولاد، گهروارن ۽ مال جي حفاظت ٿئي.) صبح ۶

شام 3،3 ڀيرا پڙهي، دين، ايمان، جان، مال، ٻار سڀ محفوظ رهندا. (الوظيفة

الکرمة، ص ۱۷)

دنیا میں ہر آفت سے بچانا مولیٰ! عقبے میں نہ کچھ رنج دکھانا مولیٰ!

بیٹھوں جو درِ پاک پیمبر کے حضور ایمان پر اُس وقت اٹھانا مولیٰ!

مختصر وضاحت: اي رب ڪريم! پنهنجي پياري محبوب **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ**

وَسَلَّمَ جي پياري پياري زلفن جو صدقو مون کي دنيا ۾ هر مصيبت کان بچائي

رڪجان ۽ آخرت ۾ هر غم کان محفوظ رڪجان. تنهنجي بارگاه ۾ هڪ بي دعا

هي به آهي ته جڏهن مون کي تنهنجي پياري نبي **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي روضه

اقدس جي حاضري نصيب ٿئي ته ان وقت مان حضور **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي

چانئڻ تي درود ۽ سلام پڙهڻ ۾ مشغول رهان ۽ انهيءَ حالت ۾ منهنجو روح

قبض ٿي وڃي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

”مجلس براءِ نيو مسلم“

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ايمان جي حفاظت جو ذهن بڻائڻ، دين اسلام جو

پيغام عام ڪرڻ، ايمان جي دولت تي استقامت، نيڪ ماڻهن جي صحبت

حاصل ڪرڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي سان

وابسته ٿي وڃو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي 104 کان وڌيڪ شعبن ۾ دين متين

جي خدمت ۾ مصروفِ عمل آهي، جنهن مان هڪ شعبو (Department) ”مجلس براءِ نيو مسلم“ به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن مجلس جي ڪوششن سان دنيا جي مختلف ملڪن ۾ دين اسلام جو پيغام پهچي چڪو آهي، ڪيئي غير مسلم اسلام جي دولت سان مالا مال ٿي چڪا آهن، هن مجلس تحت نئين مسلمان ڪي ديني تعليم سان گڏوگڏ فرض علوم جي باري ۾ به مدني تربيت ڏني ويندي آهي. الله پاڪ اسان کي به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ڪري دين متين جي خوب خدمت ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

آمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الله ڪرم ايا ڪرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تری دھوم مچی ہے

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

پيارا پيارا اسلامي پاترو! شبِ قدر جي فضيلتن ۽ ان رات ۾ عبادت ڪرڻ وارن جي لاءِ انعاماتِ خداوندي تمام گهڻا آهن الله عَزَّوَجَلَّ هن رات پنهنجي پانهن تي رحمتِ الهي جي خوب بارش ڪندو آهي ۽ گناهگارن جي بخشش ۽ مغفرت ڪري انهن کي جهنم کان رهائي عطا ڪندو آهي پر ڪجهه اهڙا بدنصيب به آهن جيڪي هن مقدس رات ۾ به بخشش ۽ مغفرت کان محروم رهندا آهن، جيئن ته

ملائڪ جهندا ڪٿي لهندا آهن

حضرت سيدنا عبدالله ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا ته حضور نبي ڪريم، روفُ رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جڏهن شبِ قدر ايندي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان حضرت جبريل عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هڪ سائو جهنڊو کڻي فرشتن جي تمام وڏي فوج سان گڏ زمين تي نزل فرمائيندا آهن

۽ ان جهنڊي کي ڪعبهءَ معظمه تي ڦڙڪائيندا آهن. حضرت جبريل عليه الصلوة والسلام جا سوڙا آهن جن مان ٻه پر صرف انهيءَ رات کوليندا آهن اهي پر اوڀر ۽ اولهه ۾ ڦهلجي ويندا آهن پوءِ حضرت جبريل عليه الصلوة والسلام فرشتن کي حڪم ڏيندو آهن ته جيڪو به ڪو مسلمان اڃ رات قيام، نماز يا ذڪر الله عزوجل ۾ مشغول آهي ان سان سلام ۽ مصافحو ڪريو، ۽ پڻ ان جي دعائن تي آمين به چئو. اهڙيءَ ريت صبح تائين اهو ئي سلسلو رهندو آهي. صبح ٿيڻ تي حضرت جبريل عليه الصلوة والسلام فرشتن کي واپسيءَ جو حڪم صادر فرمائيندا آهن. فرشتا عرض ڪندا آهن اي جبريل عليه الصلوة والسلام الله عزوجل پنهنجي پياري حبيب صلي الله تعالى عليه وآله وسلم جي امت جي حاجتن جي باري ۾ ڇا ڪيو؟ حضرت جبريل عليه الصلوة والسلام فرمائيندا آهن، الله عزوجل انهن ماڻهن تي خصوصي ڪرم جي نظر فرمائي ۽ چئن قسمن جي ماڻهن کان سواءِ سڀني ماڻهن کي معاف فرمائي ڇڏيو. صحابهءَ ڪرام عليهم الرضوان عرض ڪيو، ”يا رسول الله صلي الله تعالى عليه وآله وسلم اهي چئن قسمن جا ماڻهو ڪهڙا آهن؟ ارشاد فرمايائون (1) شراب جو عادي (2) ماءُ پيءُ جو نافرمان (3) قطع رحمي ڪرڻ وارا. (يعني رشتيدارن کان تعلقات ٽوڙڻ وارا) ۽ (4) پاڻ ۾ بغض ۽ ڪينو رکڻ وارا.“ (شعب الایمان، ۳۳۶/۳، حديث: ۳۶۹۵)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته شراب نوشي ڪرڻ وارا، والدين جي نافرمان ڪرڻ وارا، رشتيدارن سان قطع تعلقي ڪرڻ وارا ۽ پاڻ ۾ بغض ۽ ڪينو رکڻ وارا شين جي قدر جي برڪتن سان محروم رهندا آهن. غور ڪريو ته بيان ڪيل بُرائين مان ڪا برائي اسان ۾ ته موجود ناهي، ڇا اسان پنهنجي والدين جي دل ته نتا ڏکايون؟ يا ڪنهن رشتيدار مثال طور پيءُ، پيڻ، چاچي، ماسٽر، مامي وغيره سان بلا وجه شرعي اڻٻڻت ته ناهي؟ ڇا اسان جي سيني ۾ ڪنهن مسلمان جي لاءِ بغض ۽ ڪينو ته ناهي پيريل؟ خدانخواستہ جيڪڏهن ڪو هنن گناهن ۾ گرفتار آهي ته ساهه بعد ۾ ڪڍي پهرين هنن گناهن کان پڪي توبه ڪري ۽ جنهن جنهن جا حق ضايع ڪيا آهن انهن کان معافي گهرڻ

جي نيت به ڪري، نه ته ياد رکڻو! هنن گناهن جو انجام ڏاڍو پيانڪ ٿيندو آهي. ياد رکڻو! ”شراب نوشي“ دين ۽ ايمان، جان ۽ مال ۽ صحت جي لاءِ نهايت خطرناڪ آهي، شراب تمام بُرائين جي جڙ آهي چوڻهه شراب جي نشي ۾ انسان بدنگاهي، بدڪاري ۽ مختلف گناهن ۾ مُلوٽ ٿي پنهنجي دنيا ۽ آخرت برباد ڪندو آهي.

اللَّهُمَّ اجِرْنِي مِنَ النَّارِ 0

اي الله مون کي (جهنم جي) باه کان نجات عطا فرما

يَا مُجِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُجِيرُ 0

اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا، اي نجات ڏيڻ وارا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ 0

پنهنجي رحمت جي سبب اسان تي رحم فرما، اي سڀ کان وڌيڪ رحم فرمائڻ وارا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! رمضان المبارڪ جو مهينو وڏي تيزي سان پنهنجي اختتام ڏانهن جاري وساري آهي، هاڻي ان جون ڪجهه گهڙيون بچيون آهن، ۽ ان کان پوءِ شوال المڪرم جي آمد آمد آهي. خوش نصيب مسلمان شوال جي مهيني ۾ ڇهه روزا رکڻ جي سعادت حاصل ڪندا ۽ ان جون برڪتون ماڻيندا آهن. اچو! اسان به شش عيڊ (شوال المڪرم) جا روزا رکڻ جو جذبو وڌائڻ جي لاءِ انهن روزن جا فضائل ٻڌون ٿا ته جيئن اسان کي به اهي روزا رکڻ ۽ انهن جي برڪتن مان فيضياب ٿيڻ جي سعادت نصيب ٿئي، جيئن ته

هن باري ۾ ٽي (3) فرمانِ مصطفي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا.

1. جنهن رمضان جا روزا رکيا پوءِ ڇهه ڏينهن شوال ۾ رکيا ته گناهن کان ائين نڪري ويو جيئن اڄ ئي ماءُ جي پيٽ مان پيدا ٿيو آهي. (مجمع الزوائد، ڪتاب الصيام، باب فيمن صام... الخ، ۳/ ۴۲۵، حديث: ۵۱۰۲)
2. جنهن رمضان جا روزا رکيا وري ان کان پوءِ ڇهه شوال ۾ رکيائين. ته ائين آهي جيئن دهر جا (يعني سڄي عمر جا) روزا رکيا “ (مسلم، ڪتاب الصيام، باب استحباب صوم... الخ، ص ۵۹۲، حديث: ۲۷۵۸)
3. ”جنهن عيد الفطر کان پوءِ (شوال ۾) ڇهه روزا رکي ڇڏيا ته ان پوري سال جا روزا رکيا. جو جيڪو هڪ نيڪي آڻيندو ان کي ڏهه ملنديون. (ابن ماجه، ڪتاب الصيام، باب الصيام ستة ايام... الخ، ۳۳۳/۲، حديث: ۱۷۱۵)

خليل ملت حضرت علامه مولانا مفتي محمد خليل خان قادري برڪاتي رحمته **الله تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: هي روزا عيد کان پوءِ لڳاتار رکيا وڃن تڏهن به حرج ناهي ۽ بهتر هي آهي ته متفرق (يعني وقفو ڪري) رکيا وڃن يعني هر هفتي ۾ ٻه روزا ۽ عيد الفطر جي ٻئي ڏينهن هڪ روزو رکي وٺي ۽ پوري مهيني ۾ رکي ته اڃان به مناسب (Suitable) معلوم ٿئي ٿو. (سني بهشتي زيور ص 347) مطلب ته **عيد الفطر** جو ڏينهن ڇڏي سڄي مهيني ۾ جڏهن چاهيو عيد جا ڇهه روزا رکي سگهو ٿا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي پاڻرو! اسان ٻڌو ته

❖ ايمان تي استقامت ۽ ان جي حفاظت ڪرڻ هڪ مسلمان جي لاءِ نهايت ضروري آهي.

❖ ايمان ڪسجڻ جي خوف سبب بزرگانِ دين گهڻو روئيندا هئا.

❖ جيڪي ماڻهو پنهنجي ايمان جي حفاظت نٿا ڪن، آخرت ۾ اهي سزا جا حقدار ٿيندا.

- ❖ ايمان ضائع ڪرڻ ۾ ڳانڻ باجن ۽ فلمن ڊرامن جي نحوست به شامل آهي.
 - ❖ ايمان جي حفاظت جي لاءِ فرض سان گڏوگڏ سُنتن تي به عمل ڪرڻ گهرجي.
 - ❖ جن بد نصيب ماڻهن جو خاتمو ڪفر تي ٿيندو آهي قبر ۽ آخرت ۾ عذابن جا مستحق ٿيندا.
 - ❖ ايمان ضايع ٿيڻ جو سبب مال و دولت جي حرص (Greed) ۽ ڊگهيون اميدون رکڻ به آهي.
- الله پاڪ اسان جو ايمان سلامت رکي ۽ پنهنجي دائمي رضا سان مالا مال فرمائي ۽ پنهنجي پياري حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو سچو عشق عطا فرمائي.
- الله پاڪ اسان کي پنهنجي ايمان جي حفاظت ڪرڻ وارا اسباب اختيار ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. آمين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

چنڊ رات جي مدني قافلن جي ترغيب

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! رمضان جو مهينو هاڻي ڪجهه ڏينهن جو مهمان رهجي ويو آهي ۽ عنقريب اسان کان رخصت ٿيڻ وارو آهي. پوءِ **لَنْ نَسَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** عيد الفطر جي آمد آمد ٿيندي. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** هر سال ڪثير معتكفين ۽ پيا عاشقانِ رسول ”پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش“ جي مقدس جذبي سان سرشار ٿي چنڊ رات جو مدني قافلن جا مسافر بڻجندا آهن، تنهنڪري همت ڪيو ۽ چنڊ رات کان سفر ڪرڻ وارن خوش نصيب عاشقانِ رسول سان مدني قافلن جي لاءِ هاڻي کان نيت ڪري وٺو، پنهنجي ذميدارن سان رابطو ڪيو ۽ مدني قافلن جي لاءِ پنهنجو نالو لکرايو بلڪ ممڪن هجي ته هت و هت سفر ڪرڻ جا اخراجات به جمع ڪرائي ڇڏيو، الله ڪريم اسان کي چنڊ رات جو مدني قافلي ۾ سفر ڪرڻ جي سعادت نصيب فرمائي. آمين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

فيضانِ مدني قافلو! جاري رهندو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**

فيضانِ مدني قافلو! جاري رهندو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**

فيضانِ مدني قافلو! جاري رهندو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ايمان جي حفاظت بابت مدني گل

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي اچو! ايمان جي حفاظت جي باري ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون ٿا. پهريان هڪ (1) فرمانِ مصطفيٰ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ملاحظه ڪريو. ارشاد فرمايائون: انهن فتنن کان پهريان نيڪ عملن جي سلسلي ۾ جلدي ڪريو! جيڪي انڌيري رات جي حصن جيان هوندا. هڪ انسان صبح جو مومن هوندو ۽ شام جو ڪافر هوندو ۽ شام جو مومن هوندو ۽ صبح جو ڪافر هوندو. ان سان گڏوگڏ پنهنجي دين کي دنياوي سازو سامان جي بدلي وڪڻندو. (مسلم، حديث: ۱۱۸، ص ۷۳) ❖ هڪ مسلمان جي لاءِ ان جو سڀ کان قيمتي متاع ان جو ايمان آهي. ان جي حفاظت جو فڪر اسان کي دنياوي شين کان گهڻو وڌيڪ هٿن گهرجي. (تربيت اولاد، ص ۸۰) ❖ انسان کي وقت بوقت توبه ۽ تجديدِ ايمان ۽ تجديدِ نڪاح ڪندو رهڻ گهرجي، جيڪڏهن يقيني طور تي ڪفريه جملو نڪتو ته اهو فرض آهي نه ته مستحب. (ايمان جي حفاظت، ۹) ❖ انسان کي ڪڏهن پاڻ تي يا پنهنجي اطاعت ۽ عملن تي بهروسو نه ڪرڻ گهرجي هر وقت خدا تي اعتماد ڪري ۽ انهي کان ايمان جي بقا جي دعا گهري. (ايمان جي حفاظت-ص ۲۱) ❖ ايمان جي حفاظت جي فڪر ۽ ڪوشش هر مسلمان جي انفرادي ذميداري آهي. (ايمان جي حفاظت، ص ۱) ❖ جيڪو ايمان کان ڦري يعني مُرتد ٿي مرنڊو اهو هميشه هميشه جي لاءِ دوزخ ۾ رهندو. (ڪفريه ڪلمات جي باري ۾ سوال جواب، ص ۲) ❖ نيڪ عملن تي استقامت جي علاوه

ايمان جي حفاظت جو هڪ ذريعو ڪنهن پيرِ ڪامل کان بيعت ٿيڻ به آهي. (تربيت اولاد، ص ۸۰) ❖ حج فرض هئڻ جي باوجود جنهن ڪوتاهي ڪئي ۽ بغير حج ادا ڪرڻ جي مري ويو ته ان جو بُرو خاتمو ٿيڻ جو شديد خطرو آهي. (برے خاتمي کے اسباب، ص ۲۰) ❖ امام غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: بُري خاتمي کان اُمن چاهيو ٿا ته پنهنجي سڄي زندگي الله پاڪ جي اطاعت ۾ گذاريو ۽ هر هر گناه کان بچو. (احياء العلوم، ۲/ ۲۱۹-۲۲۱ مُلخصاً دار صادر بيروت) (برے خاتمي کے اسباب، ص ۳۰)

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ